

GYÓGYULÁS AZ ENDOMETRIÓZISBÓL

„Mind azt akarjuk, hogy semmi se változzon. Inkább élünk boldogtalanul, mert félünk a változástól. Attól, hogy leromboljunk valamit. De amikor körülnéztem azon a helyen és láttam, hogy mikén ment keresztül, láttam, hogy bár felégették, kifosztották és meggyalázták de képes volt újjászületni. És ez bátorsággal tölt el. Talán az életem mégse olyan kaotikus, csupán arra kell ügyelnem, hogy ne ragaszkodjak semmihez. A rombolás áldás, mert ez az egyetlen út az újjászületéshez.” Ízek, imák, szerelmek - Augustum császár, Róma az örök város

Előzmények 1 - Az indítóprogramom

A történetemnek, már a fogantatásomat megelőzően is voltak fontos mozzanatai. Anyám és apám férfitodrásként dolgoztak egy vidéki város szövetkezeti üzletében. Anyám a húszas éveiben járó karcsú derekú, hosszú dús barna hajú és mosolygós arcú lány, apám magas, göndör hajú, szemüveges, öltözékére nagyon ügyelő és igen ügyes kezű fiatal srác volt. Anyám rögtön felfigyelt rá, apám azonban már jegyben járt egy másik nővel. A házassága azonban nem sikerült, így a válási procedúra közepette, elkezdett udvarolni anyámnak, aki először ellenállt de aztán beadta a derekát.

Apám 37 éves volt, úgy gondolta, már öreg egy gyermekhez, de engem ez mit sem érdekelve szerelmük gyümölcseként megfogantam. Apám otthagyta hőn szeretett szakmáját és elszegődött benzinkutasnak. Ki kellett fizetnie első feleségének, közösen vásárolt lakásuk őt megillető részét, amihez nagy segítséget nyújtott akkor a benzinkutas fizetés és főként a borralaló. A lakás végül apámé lett, ez volt az az otthon, ahová féléves koromban beköltöztünk. **Anyám azonban érezte, ő csak a második úrnője ennek a lakásnak, ezt a fészket nem ő 'építette'. Muszáj átalakítani, hiszen ahogy az állatvilágban, mi emberek is, főleg mi nők, megérezzük az előttünk ott járt 'lenyomatait'.**

Anyám elmondása szerint, amennyire nem akart gyereket apám, annyira voltam neki első látásra szerelem és a boldogságtól anyámat is a tenyerén hordta. De a felhőtlen boldogság sajnos nem tartott soká. Édesanyám 32 éves volt, édesapám 39, én 2, amikor váratlanul, drámaian ugyanazon évben elveszítettük apámat, anyám szüleit és a bátyját is. Négyszeres veszteség. **Az otthonunk kiürült, az otthon melegéből hirtelen hideg lett.** Tél volt, nem sokkal a születésnapom után.

Az indítóprogram, a gyermek fogantatását megelőző 9 hónap, a várandósság 9 hónapja és az első életév. Minden, amit ebben a 30 hónapban tapasztalt anya és apa, az a gyermek biológiai konfliktusává válik, megjelenítve azt életében.

Előzmények 2 - 23 évvel később

A főnököm Ferenc, akit úgy hívnak, mint ahogy apámat hívták, egy könyvet adott át nekem, Orvostudomány a feje tetején. És ha mégis igaza van Hamer doktornak? címmel. Nem értettem miért adta nekem, hisz nem volt semmi bajom, fizikálisan. Ekkor még nem. A könyv felkerült a polcra. Még nem sejtettem, hogy ez lesz majd az a könyv, ami egy teljesen új világot nyit meg előttem.

A szakítás – Konfliktus aktív szakasz

Fizikálisan, szerv szintjén még nem volt érezhető bajom, lelkemben azonban szenvedtem, mint egy kutya. Döntést kell hoznom, ez így nem mehet tovább, hajtogattam magamban szüntelenül.

Körülbelül egy évvel ezelőtt kezdődött. Egy balatoni szórakozóhelyen pillantottuk meg egymást. Felkért táncolni, de én elsőre visszautasítottam, akárcsak anno anyám apámat. Aztán végül mégis megbeszéltünk egy randit. Randi randit követett, felettébb boldog voltam, ő pedig egy-egy mondatával már a jövőnköt tervezgette. Aztán egy hétfői napon valami gyanúsat éreztem, egész délelőtt nem hívott, és ha visszagondolok az éjszaka is fel-alá járkált, de engem csak csitított, hogy aludjak nyugodtan. Délután, hazaérve a munkából, egy levél várt otthon. **Szakított velem. Váratlanul ért a hír, teljesen felzaklatott**, nem értettem, hisz olyan jónak tűnt minden. Csak zokogtam és **elviselhetetlen magány kínzott. 8-9 hónapig őrlődtem**, próbáltam randizgatni, de senki nem kötötte le a figyelmem, még őt akartam. Aztán rátaláltam egy közösségi oldalon, nem bírtam tovább, üzenetet írtam és újra találkoztunk. De ezúttal már más volt.

Hoztam egy döntést

Szóval döntenem kellett. Tél volt, a születésnapom, és ő nem hív. **Magányosnak** éreztem magam, kimondhatatlanul **elhagyatottnak**, kis lakásom konvektora mellett, nemcsak ilyenfajta melegségre vágyva, **játszottam le magamban** ezerszer 'se veled, se nélküled' kapcsolatomban jeleneteit. Amikor izgatottan készülődtem a randikra, lázasan kutatva szekrényemben a megfelelő ruhadarab után, és amikor kézen fogva sétáltunk, és az első csók, az első szerelmeskedés. Vagy csak én ruháztam fel ilyen szenvedéllyel ezt a történetet? Ő meg úgy volt vele, hogy na essünk túl a kötelező randikon, kell a 'vakítás' a nőnek, hogy végre ágyba vihessen. Nyilvánvaló, hogy így gondolta, de valami benyomást talán mégis hagytam benne, mert időnként felhív, ígéretet ezt-azt. Persze, mély benyomást tettem az ágy matracában, csak egy telefonszám voltam a sok közül.

Fejben állandóan kattogtam, szüntelenül cikáztak a gondolatok megoldás után kutatva: Miért van ez így? Miért nem vagyok jó? Mi a baj velem? Miért történik ez velem? Tisztára olyan, mint anyám és apám kapcsolata az elején. Anya mesélte, hogy mielőtt várandós lett velem, randizgattak apámmal, de soha nem lett kimondva, hogy 'akkor ők most járnak'. Talán, mert apám még szenvedte a válását és anyám megsajnálva őt, időt adott neki. Lehet, hogy nekem is ezt kellene tennem? Egy frászt. Potyogtak a könnyeim, de meghoztam a döntést, ezt én így nem játszom tovább. Szerelmet, igazi társat szeretnék, akivel megoszthatom minden percem, örömöm és bánatom. Sajnáltam magam, vajon még hány békát kell megcsókolnom? Újra sirattam **a veszteséget.**

A találkozás - Konfliktus Megoldása

Összeszedtem gondolataimat és mintha levelet írnék az Univerzumnak, leírtam milyen párt is szeretnék. Sportos, céltudatos, családcentrikus, őszinte, kommunikatív...stb. Nem sokkal később rám talált a szerelem. Újra kinyílt a világ, újra pillangókat éreztem a hasamban, éreztem, hogy kellemes, hogy szeretve vagyok. Minden percben rá gondoltam, vártam a találkát, az udvarlását, az ölelését, a csókját, karjai nyújtotta biztonságot. **Visszanyertem önbecsülésemet, újra szerethető nőnek éreztem magam.** Boldogság a köbön és ezúttal tényleg minden úgy történt, ahogy az a nagykönyvben meg van írva. Összeköltöztünk, utaztunk, szórakoztunk, szerelmeskedtünk, megkérte a kezem és összeházasodtunk. **29 évesen feleség lettem, pont annyi idősen, mint anyám.**

A diagnózis felállítása – Konfliktus Megoldását követő szakasz

Nászúton voltunk. Minden megvolt, amire az ember ilyenkor vágyhat, homokos tengerpart, lágy szellő, kellemes napsütés, pálmafák, koktél, ínycsiklandó ételek, zene és mi ketten. Love is in the air. Ekkor még nem tudtam, milyen jól is jön majd az itt magamban szívott napfény ereje az elkövetkezendő hónapokban. A fogamzásgátló szedését az esküvőnk után abbahagytam, szervezetem jelét is adta a tisztulási folyamatnak. Azonban gyermekáldással nem büszkélkedhettünk, pedig Margit-szigeti futásaim alkalmával rendszeresen beszéltem a gólyákkal. Sportolás közben több alkalommal is fájdalmat éreztem az alhasamban. Időpontot kértem nőgyógyászomtól. Bal petefészkemen golflabda méretű cisztát mutatott az ultrahangos vizsgálat. Antibiotikumot kaptam rá, ami akkor még, isten tudja hogyan, de segített.

Pár hónappal később a fájdalom újra jelentkezett, endometriózist diagnosztizáltak. Az orvosnak szinte habzott a szája, ahogy a diagnózist közölte az ultrahangos vizsgálat közben. 'Úristen, látja mekkora csokoládécisztája van a bal és a jobb petefészkén? Ezt azonnal műteni kell.' Nagyon elkeseredtem, csontomig hatoló félelmet éreztem.

Endometriózis és a mögötte meghúzódó érzettartalom

Az endometrium a méh nyálkahártyáját, az osis pedig gyulladást, betegséget jelent. Az anyaméh az otthont szimbolizálja, mint a magzat első otthona. Ennek alapján, az endometriózis mögött, a következő meghúzódó konfliktusokat keressük: **„Nem tudom otthonomban fogadni a gyermeket”**; **„Valahol máshol van az otthonom”**; **„Annak érdekében, hogy optimalizáljam gyermekem túlélését, valahol máshol építék fészket, otthont” valamint örökbefogadás, abortusz emlékét a családfában.**

A műtét

2012 április, húsvét hétfő utáni kedden befeküdtem a kórházba. 31 éves voltam, pont annyi, amikor anyám szintén kórházba ment, abortuszra. **Akkor, az ő méhe, (második magzatának otthona) kiürült.** Anyám úgy érezte meg kell tennie, mert apám már gyengélkedett, úgy érezte ilyen körülmények között **„Nem tudja otthonába fogadni ezt a gyermeket”**. 3 óra volt a műtét, hála az égnek, megúsztam, 2 petefészkek és 2 petevezeték bent maradt. Gyorsan lábadoztam, mert nagyon gyorsan el akartam felejteni ezt az egészet. Az életemet pedig éltem tovább az eddigi berögződéseim, nézeteim, hiedelmeim alapján. Pedig észre kellett volna vennem a 'pofont'. De egy elválkozás, nem volt elegendő ahhoz, hogy realizáljam, ez így nem mehet tovább. Még nem voltam kész a 'lámpaoltáshoz', aludtam tovább.....

Második diagnózis

Pontosan egy évre rá 32 éves koromban, újra endometriózist diagnosztizáltak. Egy világ omlott össze bennem. Azonban útban hazafelé a nőgyógyásztól, magamba roskadva, nagyon mélyen jártam. Szinte megszűnt a külvilág és egy belső hang zakatolt szüntelenül és egyre hangosabban: 'Nem létezik, hogy csak a műtét segíthet, meg tudsz gyógyulni, meg tudod oldani, meg tudsz gyógyulni.' Otthon megbeszéltem férjemmel a történeteket, anyámat már vidámabban hívtam fel, hogy közöljem, bár újra felállították a diagnózist én akkor is meggyógyulok, még hozzá műtéti beavatkozás nélkül.

Hogy miért jelentkezett újra a petefészek ciszta? Mert, újra egy **veszteségi konfliktust** éltem át. Ugyan nem a valóságban, fizikálisan, hanem gondolatban. Az én diagnózisomat megelőzően, a férjem is orvosnál járt és **váratlanul** őt is felruházták egy 'címkével', ami **komolynak tűnt** és nem éppen kedvezett babavárás szándékunknak. Ennek hatására, a még meg sem fogant gyermekünket, fejben, a gondolataimban már el is **veszítettem**. Mint nőnek, szembesülni azzal, hogy nem biztos, hogy világra hozhatok egy új életet, legalább is attól a férfitől, akivel nem is olyan rég köttem össze az életem, kegyetlen érzés volt. Valahogy nem ilyen dolgokkal szeretne foglalkozni az ember lánya házas éveinek hajnalán.

'Már megint üres a ház, az otthon, az anyaméh. Veszteség' Aktiválódott az endometriózis. Az agyunk a valós és a vélt dolgok között nem tud különbséget tenni. Ezért is fontos a pozitív gondolkodás. 32 éves voltam ekkor, pontosan anyai, amikor anyám 32 évesen elveszítette szerelmét, szüleit és bátyját. Ő akkor, fizikálisan szakadt el tőlük, az én életemben pedig elérkezett az a feladat, hogy végre elvágjam a köldökzsinórt, amely még mindig oly szorosan kötött össze anyámmal, azzal a személlyel, aki a gyerekkoromban átélt veszteségek után, az egyetlen biztos pontot jelentette számomra. Persze az élet ilyenkor mindig próbára teszi az embert, hogy valóban képes-e véghez vinni célját, így volt ez velem is. Anyám vérnyomása az egekbe szökött ez idő tájt, sokat gyengélkedett, szüksége volt rám, a támogatásomra, a figyelmemre, a szeretetemre, a közelségemre. Nehezített terepet kaptam feladatom elvégzéséhez. Ott volt a saját, a férjem diagnózisa és rendbe kellett hoznunk anyám egészségét is.

Utam jelzőlámpásai

Tudtam, hogy meg fogok gyógyulni, csak még azt nem, hogy hogyan. Első lépésként beiratkoztam Agykontroll tanfolyamra, ami nagyon sokat segített egy pozitív jövőkép kialakításában, félelmeim enyhítésében. Aztán 'véletlenül', a könyvespolc portalanítása alkalmával, megakadt a szemem a Orvostudomány a feje tetején És ha mégis igaza van Hamer doktornak? c. könyvön, amit ugye 7 évvel ezelőtt nyomott a kezembe a főnököm, Ferenc. Hmmm, apa talán te küldted? Ezúttal egy szuszra kiolvastam. Felcsillant a remény. Lehet, hogy ez, a gyógyuláshoz vezető út. Az interneten kutakodva rábukkantam a Biologika Szerv Atlaszra, azonnal beszereztem és a tanulmányozásába kezdtem.

Ezen a nyáron jegyet vásároltunk az Everness fesztiválra. Jobbnál jobb előadásokat hallgattunk, közöttük Somáét is, természetesen a férfi és a nő kapcsolatáról, szexualitásról. Tanultunk és nevettünk, nagyon jól éreztük magunkat. A nap végére még kinéztem egy előadást, de a férjemnek már mehetnéke volt, így csak bekukkantottam a Recall Healing sátorba. Milyen jól tettem. Egy hölgy tombolát dugott az orrom alá, amit a nevemmel és elérhetőségeimmel ki is töltöttem, majd távoztunk a rendezvényről. Pár hétre rá értesítést kaptam, hogy nyertem egy 2 napos Új Medicina alap tanfolyamot és részletesebb információt kaptam a Recall Healingről. Majd kiugrottam a bőrömből, annyira örültem a lehetőségnek, a zsigereimben éreztem, hogy jó úton járok.

Az Új Medicina tanfolyamon ülve izzadtam, amikor a méhről és a petefészkekről tanultunk. Igaznak éreztem minden szót. Eldöntöttem, hogy mélyebben megismerkedem Hamer doktor 5 természettörvényével és az elváltozások bio-logikus magyarázatával. Kétségem nem volt a felől

sem, hogy a Recall Healing modulokon ott a helyem. Határtalanul boldog voltam, mert kezdtem megérteni elváltozásom okát. Kinyílt a világ, rácsodálkoztam viselkedési mintáimra, felmenői összefüggésekre, hozott, tanult hiedelmeimre, tisztulási tünetek kíséretében. Azaz megindult a szervezet öngyógyító folyamata.

Ez egy játék

Az Új Medicina és a Recall Healing által megtanultam, hogy a természetben minden a túlélés érdekében történik, így van ez az embernél, az emberi szervezetben is. Egy elváltozás kialakulási okainál figyelembe kell vennünk programozó és kiváltó eseményeinket. Sherlock Holmesként kell részt vennünk a játékban. A játék célja, hogy megfejtsünk kódokat, azaz tudatosá váljunk olyan tudatalatti programokra, hiedelmekre, amik a testünket és a körülményeinket irányítják. A kód megfejtése, azaz a tudatos szintre emelés, kinyit egy ajtót a tovább jutáshoz, körülményeink változásához vagy éppen a spontán gyógyuláshoz. „Amint bent, úgy kint.” „Amilyen a mikrokozmosz, ugyanolyan a makrokozmosz.” Ez a játék több puzzle darabból áll és sosem tudhatjuk, hogy melyik puzzle darabka adja majd ki a teljes képet, ezért érdemes nyitottnak lennünk, megfigyelővé válnunk.

Puzzle darab 1 – Otthon

Anyám második feleségként költözött be abba a lakásba, ahol apu előtte az előző feleségével élt. A férjem több évig lakott együtt exbarátnőjével, abban a lakásban, ahol kezdtük közös életünket. Miután ez az indítóprogramom alatt a szüleimnél is így volt, nekem programommá vált. És ha már program, akkor az én szaglásom is ugyan úgy működött, mint anyámé. Ezt a **fészket, otthont** nem én raktam, nem én alakítottam ki.

Puzzle darab 2 – A táltos

Az egyik kolléganőm, már vagy negyedszerre említette, hogy keressem fel az általa említett táltost. Ezúttal végre megértettem a 'hívást'. Mint régen a fonóban, úgy ültünk körbe a kezelő teremben és vártuk, hogy érkezésünknek megfelelően sorra kerüljünk. Ezáltal türelmet és kitartást tanultunk mai rohanó világunkban és remekül töltöttük ki a várakozási időt. Beszélgettünk kenyérsütésről, a kiskertek fontosságáról, hitről, szeretetről, gyógynövényekről, hagyományokról, rovásírásról. Ez az idő feledtette az elváltozás okozta kellemetlenségeket, fájdalmakat. Mindnyájan egy hajóban eveztünk, mindenki a gyógyulást tűzte ki célul, ezáltal erősítettük is egymást. Közben a táltos a talpunkon található meridián pontokon keresztül energetizálta az éppen sorra kerülőt.

Az itt tanultak hatására hoztuk meg férjemmel a döntést, hogy kiköltözünk a városból és kertet fogunk művelni. Így lett a Pilis, a mi **otthonunk**. Ezt a **fészket** már mi ketten alakítottuk ki. Gyümölcsfákat nevelünk, konyhakertet gondozunk, forrásvizet iszunk úgyelve ezzel is táplálékunk minőségére és magunkba szívjuk a természet energiáját. Kertünk abban is nagy segítségemre van, hogy megéljem teremtő erőmet, energiámat. A munkámat nem mindig tudhatom be kreatív, produktív elfoglaltságnak és e mellé társult férjem diagnózisa is, ami által feltételessé vált az is, hogy életet adjak egy magzatnak. Az endometriózis a nők egyik teremtő

központját a méhet érinti, így fontosnak találtam, hogy ezt a teremtő energiát produktív tevékenységgel szublimáljam, segítve ezzel a gyógyulásomat.

Puzzle darab 3 – 1-es családmódel

A Recall Healing keretében az 1-es családmódel megfigyelt jellemzője szerint, az anya és apa között nincs kommunikáció, így a gyermek érzelmileg önmagára marad. Ezek a feltételek elég gyorsan teljesültek nálam, hiszen apu 2 éves koromban elment, így nem is volt sok esélye a két szülőnek a kommunikációra. Aztán anyámnak helyt kellett állnia, mert ugye élni is kellett valamiből, így miután a nagyszülők is hamar „eltávoztak” a szomszéd néni vigyázott rám rendszeresen. „Ilyen esetben a gyermekben nem alakul ki az otthon érzete, az ilyen gyermeknek később egynél több otthona is lehet vagy endometriózis alakulhat ki.” - leestem az állam, amikor ezt olvastam a tanfolyamon kapott jegyzetben.

Puzzle darab 4 – Minden, ami segített a gyógyulásban

Hetente kétszer AVIVA tornáztam, a diagnózist követő 6 hónapban nyers evő voltam, a kozmetikai szereket, mosószereket kőolaj származékoktól mentesre cseréltem le, részt vettem Soma méhtisztító szertartásán. Itt is megtapasztaltam, hogy nem vagyok egyedül. Sokan, sokféle tapasztalásokkal élünk.

Puzzle darab 5 – Miért pont ő az én párom?

A párunk, a bennünk lévő mágnes vonzásának az eredménye. Az én világom, az én tükröm.

Miért éltem át azt a **veszteségi konfliktust**, hogy máris elveszítettem a még meg sem fogant gyermekünket a férjem diagnózisának hatására? Amely 'vélt' veszteség, a második endometriózis diagnózis kiváltó eseménye lett. Mi emberek másolással tanulunk, másoljuk szüleink, felmenőink mintáját, viselkedését. Két évesen megtapasztaltam apám, nagyszüleim és nagybátyám elvesztését, ami a tudatalattimba olyan programként futott, ami előre vetítette, hogy ha az én gyermekem két éves lesz, akkor én is elveszíthetem a párom, vagy a gyerekeimet, vagy a szüleimet.

Az ember automatikus agya azonban mindig a túlélésre törekszik, egyetlen cél vezérli, az életben maradás. A túlélés érdekében nem engedheti meg ennek a traumának az újra átélését, így olyan férjet vonzottam magamhoz, akivel kérdésekké válhat a gyermeknemzés, az utód világra hozatala elkerülve ezzel a tragédiák megismétlődését. Tudatalatti programommá vált, hogy egy gyermek világrahozatala egyenlő a veszteséggel. Ez a program felülírható, így a program által megjövendőlt sors is.

Minden, amit a tudatosság szintjére hozunk, többé nem tér vissza sorsként – tanultam meg Carl Jung munkásságából.

Puzzle darab 6 – Nagymamám története

Sejtmemóriánk magában hordozza felmenőink megoldatlan konfliktusát. Ezen konfliktusok feltárásához nyújthat nagy segítséget a fiatalabb generáció számára például egy hátrahagyott napló, vagy családfánk ismerete. Nehéz előhúzni agyunk rejtett fiókaiból információkat, hiszen nem véletlenül vannak jól elrejtve. De ahogy haladtam a fejlődés útján és fejtettem meg kódokat, úgy nyíltak ki anyám fejében is a szükséges fiókok a gyógyulásomat segítő sztorikkal.

Az a generáció vagyunk, akinek a felmenői megélték a háború viszontagságait. **Miután az endometriózis a nőiességet érintő elváltozás, feltétlenül fel kell tennünk azt a kérdést, hogy miért veszélyes nőnek lenni? Történt-e erőszak a családban, a családi klánban? Továbbá, ahogyan azt már korábban is említettem, az endometriózis mögött olyan történetet keresünk a családi klánban, amikor a gyermeket nem tudta valaki az**

otthonában fogadni. A gyermek túlélése érdekében valahol máshol kellett fészket, otthont építeni. Az én nagyanyám a háború ideje alatt várta második házasságából születendő első gyermekét. A férje, a papám, a háborúban volt katona, és az otthonuk nem volt alkalmas az újszülött gyermek fogadásához: **„Nem tudta otthonában fogadni a gyermeket”.** A nagyanyám azt látta a legjobb megoldásnak, ha bekéredzkedik az első férje családjának otthonába és ott hozza világra gyermekét. Nyilvánvalóan, ez egy nő számára sem a legideálisabb megoldást jelentené gyermeke fogadásához. **”Valahol máshol kellett fészket, otthont építenie a gyermeke túlélése szempontjából.”**

Újra EGÉSZségben - EGYségben vagyok magammal

A szívem szaporán vert, és fürkésző szemekkel vizslattam az orvos arc kifejezését, várva a vizsgálat eredményét. „Gyönyörűek a petefészkei” hangzott el a varázsmondat, melynek hatására madarat lehetett volna fogatni velem.

Változás. Ami 10 hónappal ezelőtt még 'átoknak' tűnt, az most áldássá vált. Hiszem azt, hogy mindennek oka és célja van. Az elváltóságom volt az ébresztő számomra. Kitérult előttem egy új világ kapuja, amelyből nincs visszaút. Az elváltóságom nélkül nagy valószínűséggel nem mélyedek el ennyire az Új Medicinában és a Recall Healingben, amely természettudomány és önismereti módszer gyökeresen megváltoztatta a világhoz való hozzáállásomat, újjászületést hozott az életembe. És talán feladatot is kaptam általuk.

Záró gondolat

A betegség nem az ellenségünk, hanem az agyunk tökéletes megoldása a túlélésünk érdekében. Ahhoz, hogy meg tudjuk változtatni a sorsunk, tudatossá kell válnunk a múltunkra, az érzelmi traumákra, a traumákhoz kapcsolódó megélésekre. A kozmikus törvények szerint bentről kifelé és fentről lefelé lehet gyógyulni. Történetem bizonyítja, hogy műtét, hormonkezelés és gyermekvállalás nélkül is meg lehet gyógyulni az endometriózisból.

Történetem leírásában dőlt, vastag betűkkel olvashatóak az Új Medicina és a Recall Healing szerint használatos kulcsok a petefészkekcsizta és endometriózis mögött meghúzódó érzettartalom, történetek kódjainak feltárásához, tudatosításához. *„Minden álmunk valóra válhat, ha van bátorságunk a nyomukba eredni.”* Walt Disney

Szabó Ramóna

